

66

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 29 marca 1986 r.

w sprawie opłat za korzystanie z lotnisk cywilnych oraz lotniczych urządzeń i służb naziemnych w ruchu międzynarodowym.

Na podstawie art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 31 maja 1962 r. — Prawo lotnicze (Dz. U. Nr 32, poz. 153 i z 1984 r. Nr 53, poz. 272), w celu zastosowania postanowień art. 15 Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, sporządzonej w Chicago dnia 7 grudnia 1944 r. (Dz. U. z 1959 r. Nr 35, poz. 212 i 214, z 1963 r. Nr 24, poz. 137 i 138, z 1969 r. Nr 27, poz. 210 i 211, z 1976 r. Nr 21, poz. 130 i 131, Nr 32, poz. 188 i 189 oraz Nr 39, poz. 227 i 228 oraz z 1984 r. Nr 39, poz. 199 i 200), oraz postanowień innych umów międzynarodowych o komunikacji lotniczej zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarząd Ruchu Lotniczego i Lotnisk Komunikacyjnych w zakresie swojej działalności pobiera opłaty za korzystanie w ruchu międzynarodowym z lotnisk komunikacyjnych (portów lotniczych), lotniczych urządzeń i służb naziemnych oraz innych usług dla żeglugi powietrznej, przy czym opłaty za usługi świadczone publicznie (ogólnie dostępne) powinny być ustalane według zasad i stawek jednolitych dla statków powietrznych polskich i zagranicznych, chyba że właściwe umowy między-

narodowe lub zawarte z zachowaniem tych umów porozumienia z zainteresowanymi usługobiorcami stanowią inaczej.

2. Zarząd Ruchu Lotniczego i Lotnisk Komunikacyjnych ogłasza opłaty za usługi świadczone publicznie (ogólnie dostępne) w wydawnictwie „Zbiór Informacji Lotniczych — Polska (AIP — Polska)” oraz podaje do wiadomości Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO).

§ 2. Przepisy § 1 stosuje się odpowiednio do usług świadczonych w ruchu międzynarodowym przez inne niż Zarząd Ruchu Lotniczego i Lotnisk Komunikacyjnych cywilne jednostki zarządzające lotniskami i lotniczymi urządzeniami naziemnymi i udogodnieniami dla żeglugi powietrznej.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: *J. Kamiński*

67

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŁĄCZNOŚCI

z dnia 21 marca 1986 r.

w sprawie wykonania umów o świadczenie usług pocztowych i telekomunikacyjnych o charakterze powszechnym oraz trybu postępowania reklamacyjnego.

Na podstawie art. 78 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o łączności (Dz. U. Nr 54, poz. 275) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Terminy doręczeń.

§ 1. 1. Doręczenie przesyłki listowej lub przekazu pocztowego, nadanych jako ekspresowe, uważa się za opóźnione, jeżeli nastąpiło później niż:

- 1) w pierwszym dniu po dniu nadania:
 - a) przesyłki lub przekazu adresowanego do odbiorcy zamieszkałego w tej samej miejscowości, w której zostały nadane (przesyłki i przekazy miejscowe),
 - b) przesyłki lub przekazu adresowanego do odbiorcy zamieszkałego w tym samym województwie, w którym zostały nadane, jeżeli nadanie nastąpiło przed godziną 13.00,
- 2) w drugim dniu po dniu nadania przesyłki lub przekazu adresowanego do odbiorcy zamieszkałego poza województwem, w którym zostały nadane, jeżeli nadanie nastąpiło przed godziną 13.00.

2. Doręczenie paczki nadanej jako ekspresowa uważa się za opóźnione, jeżeli nastąpiło później niż:

- 1) w pierwszym dniu po dniu nadania paczki adresowanej do odbiorcy zamieszkałego w tej samej miejscowości, w której została nadana, jeżeli nadanie nastąpiło przed godziną 13.00,
- 2) w drugim dniu po dniu nadania paczki, nadanej przed godziną 13.00:
 - a) w mieście wojewódzkim i adresowanej do odbiorcy zamieszkałego w mieście wojewódzkim położonym w odległości nie większej niż 400 km od miejsca nadania,
 - b) adresowanej do odbiorcy zamieszkałego w tym samym województwie, w którym została nadana,
- 3) w trzecim dniu po dniu nadania paczki adresowanej do odbiorcy zamieszkałego poza województwem, w którym została nadana.

3. Za równoczesne z doręczeniem przesyłek i przekazów, o których mowa w ust. 1 i 2, uważa się doręczenie zawiadomienia o ich nadejściu.

4. Do terminów określonych w ust. 1 i 2 nie wlicza się ustawowych dni wolnych od pracy, jeżeli w tych dniach placówka oddawcza państwowej jednostki organizacyjnej „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”, zwanej dalej „PPTT”, nie otrzymuje ładunku pocztowego lub nie wykonuje służby doręczeń przesyłek ekspresowych danego rodzaju.

5. Przesyłki i przekazy ekspresowe uważa się za nadane w dniu następnym przed godziną 13.00, jeżeli zostały nadane:

- 1) w dni ustawowo wolne od pracy,
- 2) po dokonaniu ostatniej w danym dniu planowej wymiany kursem pocztowym.

§ 2. 1. Datę nadania (rok, dzień i godzinę) przesyłek i przekazów, o których mowa w § 1, ustala się na podstawie odcisku datownika jednostki organizacyjnej PPTT umieszczonego na przesyłce lub przekazie.

2. Jeżeli odcisk datownika jest nieczytelny, za datę nadania uważa się:

- 1) dla przesyłek rejestrowanych — datę na odcisku datownika na dowodzie nadania,
- 2) dla przesyłek nie rejestrowanych — dzień poprzedzający doręczenie.

3. Jeżeli przesyłki ostemplowano używając maszyny do frankowania, właściwa jednostka organizacyjna PPTT potwierdza ich nadanie odciskiem datownika; na którego podstawie ustala się datę nadania. W razie braku takiego potwierdzenia, datę nadania ustala się na zasadach określonych w ust. 2.

§ 3. 1. Doręczenie telegraficznego przekazu pocztowego uważa się za opóźnione, jeżeli doręczenie lub powiadomienie o nadejściu przekazu nastąpiło po upływie 8 godzin od jego nadania.

2. Do terminu określonego w ust. 1 nie wlicza się przerw w służbie kasowej placówki oddawczej.

§ 4. 1. Doręczenie telegramu uważa się za opóźnione, jeżeli doręczenie (przekazanie treści przez telefon lub dalekopisem) albo powiadomienie o nadejściu telegramu nastąpiło po upływie:

- 1) dla telegramu „pilnego” — 4 godzin od godziny nadania,
- 2) dla telegramu „zwykłego” — 6 godzin od godziny nadania,
- 3) dla telegramu „listowego” — 24 godzin od godziny nadania,
- 4) dla telegramu o treści życzeniowej — 4 dni od dnia nadania.

2. Do terminów określonych w ust. 1 nie wlicza się:

- 1) przerw w służbie telegraficznej placówki oddawczej, przewidzianych regulaminem pracy tej placówki,
- 2) czasu od godziny 22.00 do godziny 6.00 w placówkach pełniących nieprzerwaną służbę telegraficzną — jeżeli telegram nie zawiera wskazówki: „nocą”,
- 3) czasu od zakończenia trzykrotnej (powtarzanej co 15 minut) nieskutecznej próby telefonicznego połączenia się z adresatem do czasu telefonicznego prze-

kazania treści telegramu adresatowi, jeżeli telegram zawiera wskazówkę: „przekazanie telegramu telefonicznie”,

- 4) czasu od nadejścia telegramu do placówki doręczającej PPTT do czasu planowego wyjścia doręczyciela z placówki do rejonu doręczeń — jeżeli telegram adresowany jest do adresata zamieszkałego w tzw. zamiejscowym obszarze pocztowym i nie zawiera wskazówki: „doręczenie przez posłańca”.

Rozdział 2

Wypadki niedoręczenia przekazu pocztowego lub telegramu.

§ 5. 1. Przekaz pocztowy uważa się za nie doręczony, jeżeli wypłata przekazu lub doręczenie zawiadomienia o jego nadejściu nie nastąpiło w terminie 14 dni od dnia jego nadania.

2. Telegraficzny przekaz pocztowy uważa się za nie doręczony, jeżeli wypłata przekazu lub doręczenie zawiadomienia o jego nadejściu nie nastąpiło w terminie 6 dni od dnia jego nadania.

§ 6. 1. Telegram uważa się za nie doręczony, jeżeli nie został doręczony, przekazany telefonicznie lub dalekopisem odbiorcy w terminie 6 dni od dnia nadania.

2. Za doręczenie uznaje się również powiadomienie odbiorcy o nadejściu telegramu.

Rozdział 3

Świadczenia dodatkowe.

§ 7. 1. Przy zleceniu wykonania podstawowych usług pocztowych określonych w przepisach ordynacji pocztowej klient może zlecić PPTT wykonanie następujących świadczeń dodatkowych.

- 1) traktowanie przesyłki listowej jako polecanej,
- 2) traktowanie przekazu oraz przesyłek: listowej, listu wartościowego i paczki — jako ekspresowych,
- 3) przesłanie w drodze telegraficznej zlecenia wypłaty sumy przekazu,
- 4) przewóz przesyłki listowej lub paczki oznaczonym kursem pocztowym (przesyłka dworcowa),
- 5) potwierdzenie odbioru przesyłki listowej, listu wartościowego, paczki lub sumy przekazu,
- 6) wydanie w lokalu placówki oddawczej przesyłki listowej, listu wartościowego, paczki lub sumy przekazu — adresowanych na poste-restante,
- 7) zabezpieczenie przesyłek z podaną wartością: listu wartościowego lub paczki wartościowej odciskami pieczęci na laku lub etykietami samoprzylepnymi.

2. Odszkodowanie, o którym mowa w art. 73 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o łączności (Dz. U. Nr 54, poz. 275), zwanej dalej „ustawą”, nie przysługuje z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania świadczeń dodatkowych, za które PPTT nie pobiera dodatkowych opłat taryfowych, a także świadczeń wymienionych w ust. 1 pkt 4—7.

§ 8. 1. Przy zleceniu wykonania podstawowych usług telekomunikacyjnych określonych w przepisach ordynacji telekomunikacyjnej klient może zlecić PPTT wykonanie następujących świadczeń dodatkowych:

- 1) „rozmowę telefoniczną z uprzedzeniem”,
- 2) „rozmowę umówioną w rozmównicy publicznej”,
- 3) „rozmowę z wyszukaniem numeru”,
- 4) „rozmowę do placówki pocztowo-telekomunikacyjnej”,
- 5) „rozmowę z wezwaniem do rozmównicy publicznej”,
- 6) „rozmowę płatną przez wzywanego”,
- 7) „rozmowę na z góry oznaczoną godzinę”,
- 8) „połączenie telekopiowe”,
- 9) „rozmowę abonowaną”,
- 10) „rozmowę radiotelefoniczną w radiokomunikacji ruchomej lądowej”,
- 11) „rozmowę radiotelefoniczną w radiokomunikacji ruchomej na morzu i w powietrzu”,
- 12) „połączenie — echo”,
- 13) „rozmowę płatną przez abonenta wzywanego z uprzedzeniem”,
- 14) przyspieszenie przebiegu telegramu („pilny”, „urgent”),
- 15) doręczenie telegramu w nocy („nocą”),
- 16) potwierdzenie doręczenia telegramu,
- 17) doręczenie telegramu na blankiecie ozdobnym,
- 18) doręczenie telegramu przez posłańca,
- 19) doręczenie adresatowi dodatkowych odbitek fototelegramu,
- 20) przesłanie nadawcy odbitki z otrzymanego negatywu fototelegramu,
- 21) doręczenie telegramu do rąk własnych adresata,
- 22) odbiór telegramu w lokalu placówki pocztowo-telekomunikacyjnej lub urzędu telekomunikacyjnego oraz jako poste-restante,
- 23) przekazanie telegramu adresatowi przez telefon lub dalekopisem,
- 24) zatrzymanie radiotelegramu w pogotowiu do przekazania na statek,
- 25) doręczenie telegramu w dniu oznaczonym przez nadawcę,
- 26) opłacenie odpowiedzi telegraficznej.

2. Odszkodowanie, o którym mowa w art. 73 ustawy, nie przysługuje z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania świadczeń dodatkowych, za które PPTT nie pobiera dodatkowych opłat taryfowych.

Rozdział 4

Reklamacje.

§ 9. 1. Reklamacją jest zgłoszenie roszczenia o przewidziane w ustawie odszkodowanie z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania przez PPTT usług pocztowych i telekomunikacyjnych o charakterze powszechnym.

2. Reklamacje wnosi się w formie pisemnej; osoba fizyczna może wnieść reklamację ustnie do protokołu.

3. Reklamacje dotyczące usług pocztowych zgłaszane osobiście w jednostce organizacyjnej PPTT wnosi się na druku reklamacyjnym PPTT.

§ 10. Reklamacje wnosi się:

- 1) jeżeli roszczenie wynika z wykonywania umowy o świadczenie usługi pocztowej — w każdej placówce pocztowo-telekomunikacyjnej,
- 2) jeżeli roszczenie wynika z wykonywania umowy o świadczenie usługi telegramowej — w każdej placówce pocztowo-telekomunikacyjnej oraz w jednostce organizacyjnej PPTT wykonującej te usługi,
- 3) jeżeli roszczenie wynika z wykonywania innych umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych — w jednostkach telekomunikacyjnych przyjmujących zlecenie lub wykonujących usługę, której reklamacja dotyczy.

§ 11. 1. Jednostka organizacyjna, o której mowa w § 10, przekazuje niezwłocznie przyjętą reklamację jednostce właściwej do jej załatwienia.

2. Jednostkami organizacyjnymi PPTT, właściwymi do załatwiania reklamacji, są:

- 1) jeżeli roszczenie wynika z wykonania umowy o świadczenie usługi pocztowej:
 - a) wojewódzkie urzędy poczty,
 - b) na terenie województwa stołecznego warszawskiego i katowickiego — rejonowe urzędy poczty,
 - c) wykonywanej przez węzłowy urząd przewozu poczty — ta jednostka,
- 2) jeżeli roszczenie wynika z wykonania umowy o świadczenie usługi telegramowej:
 - a) wojewódzkie urzędy telekomunikacji i wojewódzkie urzędy poczty,
 - b) okręgowe urzędy telekomunikacji międzymiastowej,
 - c) na terenie województwa stołecznego warszawskiego — rejonowe urzędy poczty,
 - d) na terenie województwa katowickiego — rejonowe urzędy poczty, rejonowe urzędy telekomunikacji oraz Okręgowy Urząd Telekomunikacji Międzymiastowej,
- 3) jeżeli roszczenie wynika z wykonania innych umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych:
 - a) wojewódzkie urzędy telekomunikacji i okręgowe urzędy telekomunikacji międzymiastowej,
 - b) na terenie województwa stołecznego warszawskiego — rejonowe urzędy telekomunikacji,
 - c) na terenie województwa katowickiego — rejonowe urzędy telekomunikacji i Okręgowy Urząd Telekomunikacji Międzymiastowej,
- 4) jeżeli reklamacja dotyczy usługi wykonywanej przez Główny Urząd Telekomunikacji Międzymiastowej — ta jednostka.

§ 12. 1. Reklamacja powinna zawierać:

- 1) nazwę albo imię i nazwisko oraz adres reklamującego,
- 2) tytuł reklamacji z odpowiednim uzasadnieniem,
- 3) kwotę roszczenia, jeżeli reklamacja dotyczy usług pocztowych,
- 4) wykaz załączonych dokumentów,
- 5) podpis reklamującego.

2. Do reklamacji powinny być dołączone następujące dokumenty:

- 1) do reklamacji z tytułu przewozu przesyłek rejestrowanych — pokwitowanie, dowód nadania,
- 2) do reklamacji z tytułu opóźnionego doręczenia ekspresowych przesyłek listowych — opakowanie przesyłki z odciskiem datownika,
- 3) do reklamacji z tytułu ubytków lub uszkodzenia — kopię protokołu o stanie przesyłki, jeżeli został sporządzony i wydany,
- 4) jeżeli ustawa uzależnia wysokość odszkodowania od wysokości rzeczywiście poniesionej szkody lub wartości rzeczy — dokument uzasadniający wysokość poniesionej szkody (wartość rzeczy).

3. Przy wnoszeniu reklamacji dopuszcza się okazanie dokumentu, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, bez jego załączenia do reklamacji.

§ 13. 1. W przypadku roszczeń dotyczących abonamentu telefonicznego, radiotelefonicznego, teleksowego lub teleinformatycznego za osobę uprawnioną do wniesienia reklamacji uważa się abonenta danej stacji.

2. Jeżeli z reklamacją występuje inna osoba zamiast uprawnionej z przepisu art. 76 ustawy, do reklamacji dołącza się dokument przelewu albo pełnomocnictwa, w którym określono przedmiot reklamacji.

§ 14. 1. Jeżeli reklamację wniosła osoba nieuprawniona albo reklamacja nie odpowiada warunkom określonym w § 12, jednostka organizacyjna PPTT jest obowiązana w ciągu 14 dni od dnia wniesienia reklamacji zażądać odpowiedniego jej poprawienia lub uzupełnienia w terminie 1 miesiąca od daty doręczenia takiego żądania. Niespełnienie tego żądania w terminie powoduje uznanie reklamacji za nie wniesioną, o czym należy uprzedzić reklamującego.

2. Jeżeli reklamacja zostanie poprawiona lub uzupełniona w terminie określonym w ust. 1, trzymiesięczny

termin, przewidziany do załatwienia reklamacji przez PPTT, liczy się dopiero od dnia jej poprawienia lub uzupełnienia.

§ 15. O wyniku załatwienia reklamacji PPTT zawiadamia reklamującego, podając:

- 1) w razie uznania roszczenia — uznaną kwotę oraz termin i sposób przekazania należności,
- 2) w razie całkowitego lub częściowego nieuznania roszczenia:
 - a) podstawę prawną wraz z uzasadnieniem,
 - b) jednostkę organizacyjną PPTT, do której można wnieść odwołanie, oraz informację o prawie dochodzenia roszczeń na drodze postępowania sądowego lub arbitrażowego.

§ 16. Reklamujący może wnieść odwołanie od decyzji:

- 1) jednostek organizacyjnych określonych w § 11 ust. 2 pkt 1—3 — do dyrekcji okręgu poczty i telekomunikacji,
- 2) jednostki organizacyjnej określonej w § 11 ust. 2 pkt 4 — do Zarządu Służby Telekomunikacyjnej.

§ 17. Jednostki organizacyjne załatwiające reklamację, po jej załatwieniu, zwracają reklamującemu dokumenty, zatrzymując te z nich, na których podstawie uznano roszczenie.

§ 18. 1. Osoba prawna lub jednostka organizacyjna nie mająca osobowości prawnej, reklamująca usługi pocztowe, jest obowiązana uiścić od każdej reklamowanej usługi taryfową opłatę reklamacyjną.

2. Opłata reklamacyjna podlega zwrotowi, gdy w wyniku postępowania reklamacyjnego, sądowego lub arbitrażowego zostanie przyznane odszkodowanie.

Rozdział 5

Przepis końcowy.

§ 19. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Łączności: *W. Majewski*

68

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 17 marca 1986 r.

w sprawie stosowania przepisów ustawy o instytucjach artystycznych do instytucji artystycznych podległych Ministrowi Obrony Narodowej.

Na podstawie art. 24 ust. 2 ustawy z dnia 28 grudnia 1984 r. o instytucjach artystycznych (Dz. U. Nr 60, poz. 304) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustawę z dnia 28 grudnia 1984 r. o instytucjach artystycznych (Dz. U. Nr 60, poz. 304) stosuje się do instytucji artystycznych podległych Ministrowi Obrony Narodowej, z wyłączeniem przepisów art. 1 ust. 3, art. 2 ust. 3, art. 3, art. 5—11, art. 12 ust. 2, art. 13, art. 14 ust. 1 i 3, art. 15—18, art. 20 i 21 oraz art. 25—27.

2. Sprawy objęte przepisami ustawy, wyłączonymi

zgodnie z ust. 1, normuje Minister Obrony Narodowej lub upoważnione przez niego organy wojskowe, z tym że zasady wynagradzania pracowników instytucji artystycznych, określone na podstawie art. 21 ust. 5 ustawy, stosuje się od dnia ich wejścia w życie odpowiednio do pracowników instytucji artystycznych podległych Ministrowi Obrony Narodowej.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: *F. Siwicki*